

Dit boek is van:

Droom weg met “De mooiste bedtijdverhalen”. Een magisch boek vol betoverende sprookjesavonturen speciaal geschreven voor kleine dromers vanaf 3 jaar.

Dit boek neemt je mee naar sprookjesachtige werelden waar alles mogelijk is. Ontmoet dappere prinsessen, ondeugende dieren, en tovenaars die wonderen verrichten. Elk van de korte sprookjesverhalen zit boordevol fantasie, humor en hartverwarmende momenten.

Of het nu een konijntje is dat de sterren leert dansen, een kleine ridder die zijn angst overwint, of een mysterieus bos waar de bomen kunnen praten – deze verhalen nodigen kinderen uit om hun fantasie de vrije loop te laten. De fantasierijke, speelse taal en levendige beschrijvingen maken elk verhaaltje een klein avontuur op zich.

Dit boek is perfect om de dag op een magische manier af te sluiten. De verhalen duren precies lang genoeg om voor het slapen gaan voor te lezen en geven kinderen een geruststellend gevoel van geborgenheid. Een ideaal ritueel voor een fijne nachtrust en de mooiste dromen!

“De mooiste bedtijdverhalen” is een uitnodiging voor kinderen én ouders om samen verhaaltjestijd onvergetelijk te maken. Dus nestel je lekker samen onder een dekentje en ontdek de magie van sprookjes opnieuw, avond na avond.

Het kleine sterretje dat niet durfde te stralen

Hoog boven de aarde leefde een klein sterretje, Luminita. Ze was niet groter dan een speldenknop en voelde zich vaak verdrietig. Terwijl haar broers en zussen fonkelden, verborg zij zich achter wolken. "Mijn licht is te klein om te tellen," dacht ze.

Op een avond vroeg de oude maan: "Waarom straal je niet, kleine ster?" "Niemand zou mijn licht opmerken," zuchtte Luminita. De maan glimlachte. "Weet je niet dat zelfs het kleinste licht iemand de weg kan wijzen? Wacht maar, jouw tijd komt."

Die nacht verdwaalde een meisje in een donker bos. Ze fluisterde: "Was er maar een lichtje." Luminita hoorde haar, aarzelde, maar liet toch een straaltje door de wolken glippen. Eerst zwak, toen steeds helderder, tot het bos in zachte gloed stond.

Het meisje keek omhoog. "Wat een prachtig licht!" riep ze. Zo vond ze het pad terug naar huis, waar haar moeder haar opwachtte.

Vanaf die nacht straalde Luminita zonder schaamte. Haar kleine licht bleek groot genoeg om paden te verlichten en harten te troosten. De maan fluisterde trots: "Zie je wel, zelfs een klein sterretje kan de wereld mooier maken."

De klompjes van het elfje

Diep in een bos leefde een klein elfje, Floor. Haar vleugels glansden als dauwdruppels, maar ze was verdrietig: haar houten klompjes, ooit een geschenk van de boomgeest, waren versleten en gebroken.

Bij een beekje zuchtte ze. Zonder klompjes kon ze niet dansen, en een elfje zonder dans is als een bloem zonder geur. "Wat moet ik nu?" fluisterde ze.

Toen verscheen een vis met schubben als sterren. "Waarom treur je?" vroeg hij. Floor vertelde haar verhaal. Hij dook onder en kwam terug met een schelpje dat schitterde als de zon. "Neem dit, het brengt je waar je nodig bent."

Floor hield het tegen haar borst. Warmte stroomde door haar heen, haar vleugels glinsterden en haar voeten kregen een zilveren gloed. Het schelpje leidde haar naar de boomgeest. Hij glimlachte: "Je klompjes waren slechts het begin. Het is jouw moed die je laat stralen."

Vanaf toen danste Floor weer, lichter dan ooit. Haar lach zweefde door het bos en de sterren knipoogden terug.